

בש"פ 2598/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 2598/19

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

בקשה תשיעית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ט' בניסן התשע"ט (14.4.2019)

בשם המבקשת: עו"ד דפנה שמול

בשם המשיב: עו"ד חיים גרינוולד, עו"ד חנניה באואר

החלטה

1. בפני בקשה להארכת מעצר תשיעית לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 לתקופה של תשעים ימים מיום 20.4.2019 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 3581-08-16 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

2. בעניינו של המשיב ניתנו כבר החלטות רבות, שבהן פורטו נסיבות מעצרו וההליך המתנהל נגדו (ראו: החלטתי מיום 27.7.2017 (בש"פ 5839/17); החלטתי של השופט נ' הנדל מיום 25.10.2017 (בש"פ 8060/17); החלטתי של השופט ע' פוגלמן מיום 26.4.2018 (בש"פ 3113/18); וכן החלטתי של השופט הנדל מיום 14.1.2019 (בש"פ 198/19)). על כן, איני נדרשת בהרחבה פעם נוספת לכלל הפרטים הרלוונטיים. אציין רק כי בעיקרו של דבר כתב האישום המתוקן שהוגש נגד המשיב כולל 23 אישומים חמורים ומייחס לו בין השאר שורה ארוכה של עבירות מין, התעללות ואלימות כלפי קטינים במסגרת תפקידו כמורה בבית ספר מסוג של תלמוד תורה.

עמוד 1

3. בשלב זה הסתיימו שמיעת פרשת התביעה ופרשת ההגנה גם יחד. המועד שנקבע למתן הכרעת הדין הוא יום 11.7.2019, הנופל בגדרה של הארכת המעצר המבוקשת.
4. בקשת המדינה להארכת המעצר מתייחסת הן למסוכנות המיוחסת למשיב, שלפי הנטען לא קהתה בזמן שבו הוא נמצא במעצר, והן לעובדה שמשפטו עומד כאמור בשלביו האחרונים ממש.
5. המשיב מתנגד להארכת מעצרו. בדיון שהתקיים בפני היום, יום 14.4.2019, הצביע בא-כוחו של המשיב על התקופה הארוכה שבה נתון המשיב במעצר, תוך שלילת חירותו. עוד נטען, כי לנוכח חלוף הזמן אין מקום לייחס למשיב מסוכנות באותה דרגה שיוחסה לו בעבר. מנגד, הצביעה המדינה על תסקיר שירות המבחן האחרון שניתן בעניינו של המשיב, מיום 15.7.2018, אשר קבע כי נשקפת ממנו רמת סיכון גבוהה למעורבות חוזרת בעבירות אלימות ומין ונמנע מלהמליץ על שחרורו ממעצר מאחורי סורג ובריח.
6. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים אני סבורה כי יש מקום להיענות לבקשת המדינה אף בפעם הזו. אכן, התמשכותה של תקופת המעצר היא נתון משמעותי שיש להתחשב בו (ראו למשל: בש"פ 1087/18 מדינת ישראל נ' אבו כשק, פסקה 12, פסקה 19 (1.3.2018)). אולם, נתון זה חזר ונשקל בהחלטות הקודמות שניתנו בעניינו של המשיב, לרבות ההחלטה שניתנה בהארכת המעצר האחרונה. מהחלטות אלה עולה כי על רקע המסוכנות המיוחסת למשיב, כמפורט בתסקירי שירות המבחן, התוצאה של הארכת המעצר היא מוצדקת.
7. בעת הזו, עלי להתמקד בשאלה האם בנקודת הזמן הנוכחית יש לומר שחל שינוי באיזון בין האינטרס הנוגע לשמירה על שלום הציבור לבין חירותו של הנאשם (ראו למשל: בש"פ 5782/17 מדינת ישראל נ' אבו כשק, פסקה 12 (23.7.2017)), באופן שמצדיק הימנעות מהארכת המעצר. אינני סבורה כן. הטעם לדבר קשור גם בכך שמשפטו של המשיב נמצא בישורת האחרונה ממש. לנוכח מסוכנותו של המשיב מחד גיסא, והתקדמות ההליך אל סיומו מאידך גיסא, אני סבורה שיש מקום להיעתר לבקשת המדינה. יש לקוות כי ההגנה אכן תהיה ערוכה להגשת סיכומיה בהתאם לתאריך היעד שנקבע לכך, וכי אף הכרעת הדין תינתן במועדה.
8. סוף דבר: אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב לתקופה של תשעים ימים מיום 20.4.2019 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 3581-08-16 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ט' בניסן התשע"ט (14.4.2019).

ש ו פ ט ת